

Η πρώτη επίσκεψη της χρονιάς μας βρήκε στην Εθνική Πινακοθήκη. Εκεί είδαμε από κοντά το τρίπτυχο, ζωγραφικό έργο του Π. Τέτση με έμπνευση το πολύχρωμο κάδρο που συνθέτουν οι εικόνες της λαϊκής αγοράς, στις γειτονιές όπου έζησε ο έλληνας ζωγράφος.

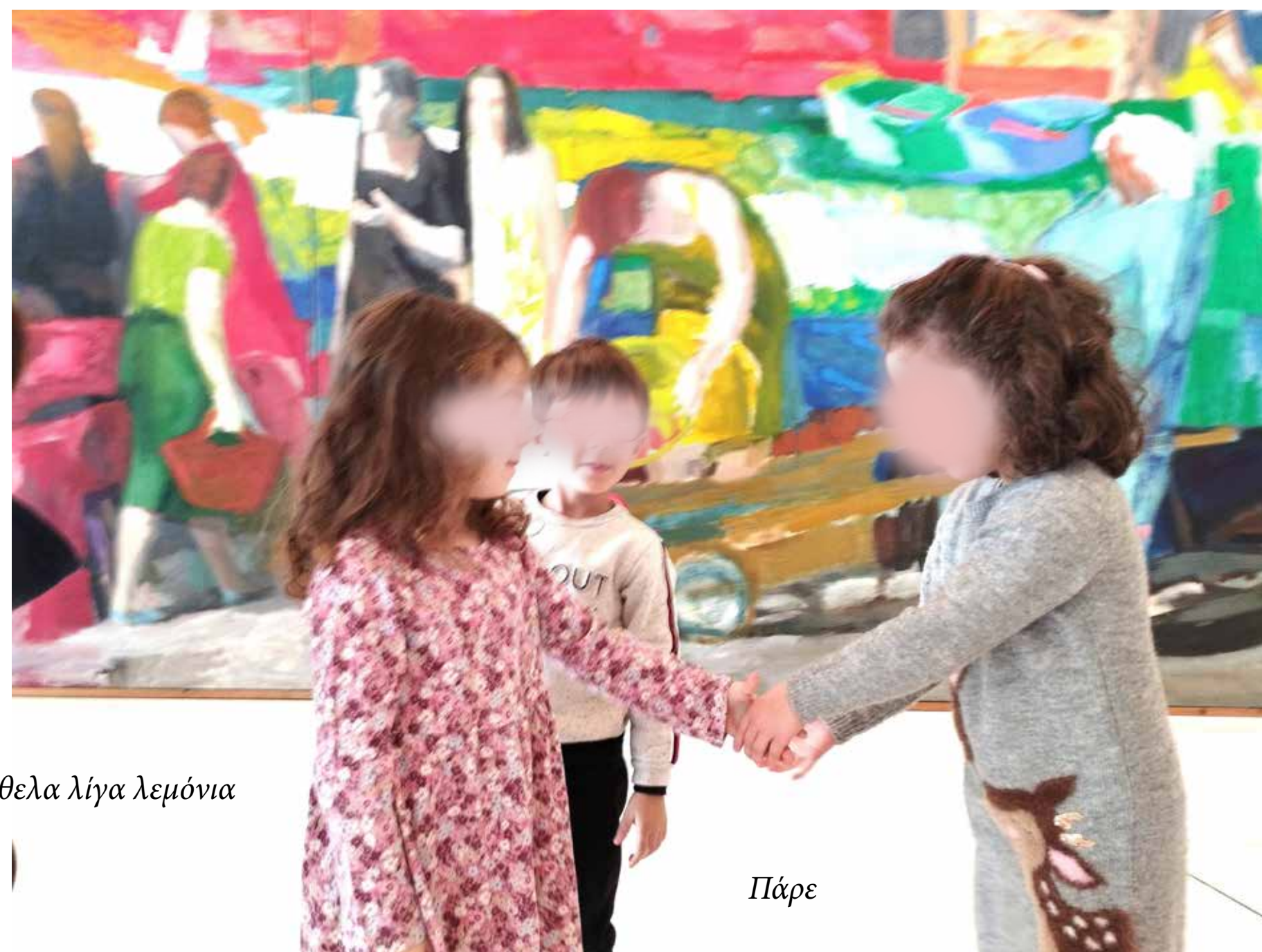

Επίσκεψη στην Εθνική πινακοθήκη

Ψάξαμε γνώριμες μορφές στα έργα της Ρένας Παπασπύρου, ενώ λίγο πιο πέρα είδαμε τις γλυπτικές εγκαταστάσεις των ξεριζωμένων ανθρώπων του Κανιάρη και φανταστήκαμε τις ιστορίες αυτών των ανθρώπων, μέσα από τα υπάρχοντά τους. *Εμείς, άραγε με ποια αντικείμενα γεμίσαμε τη δική μας βαλίτσα;*

Υπάρχουν πολλοί τρόποι να “διαβάσει” κανείς έναν πίνακα. Εμείς επιλέξαμε σκηνές από το ζωγραφικό έργο και φανταστήκαμε τους διαλόγους που θα έκαναν οι άνθρωποι εκεί.

Θα ήθελα λίγα λεμόνια

Πάρε

Η εμπειρία του μουσείου για τα μικρά, και όχι μόνο, παιδιά είναι μια εμπειρία πολύτιμη που δημιουργεί γερές βάσεις για την αισθητική κρίση, την κριτική ματιά και την εξοικείωση του παιδιού με έναν κόσμο γεμάτο συμβολισμούς, αλληγορίες, έννοιες, προσωπικές ερμηνείες, έντονα χρώματα, σχήματα και μορφές.

Ένας κόσμος εμφανίζεται σιγά, σιγά μπροστά μας, ανακαλύπτοντας τις μικρές σκηνές που ξεδιπλώνονται στην λαϊκή αγορά.

Έλα, έλααα...Πάρε, πάρεε.

Ποιο το ηχοτοπίο μιας λαϊκής αγοράς;

Εγώ θα κάνω τον κύριο που ακουμπάει στο κόκκινο αμάξι

Φτιάχνω τις δικές μου
συνθέσεις οργανώνοντας
τα χρώματα στις
αποχρώσεις τους,
βλέποντας τί ταιριάζει

Ποια χρώματα από το έργο του Τέτση
με εμπνέουν για να φτιάξω τη δική μου
χρωματική σύνθεση;

Κάθε πίνακας ζωγραφικής οργανώνεται από όλα εκείνα τα εκφραστικά στοιχεία, με τις ποιότητές τους, συνθέτοντας τις όποιες μορφές. Πριν να μιά αναγνωρίσιμη μορφή παραμένει μια κόκκινη πινελιά δίπλα σε μια μπλε κηλίδα, γραμμές μαύρες που διαπερνούν τον ζωγραφικό χώρο, φόρμες στις αποχρώσεις θερμών μωβ και άλλων ψυχρότερων...

Αυτό το κόκκινο χαρτάκι θα το βάλω δίπλα στα μπλε

Τα παιδιά έφτιαξαν από κοινού μία χρωματική σύνθεση παίρνοντας αποφάσεις διαρκώς μέσα από την διαδικασία. Ένα χρωματικό παιχνίδι εξερεύνησης όπου διασκεδάσαμε πολύ και ταυτόχρονα μελετήσαμε εμπειρικά τις χρωματικές ισορροπίες

Σταδιακά συνθέτουμε τον δικό μας πίνακα με αφορμή το έργο του Τέτση

Ο δικός μας πίνακας

Είναι πολύ όμορφος

Έγινε πολύ ωραίο

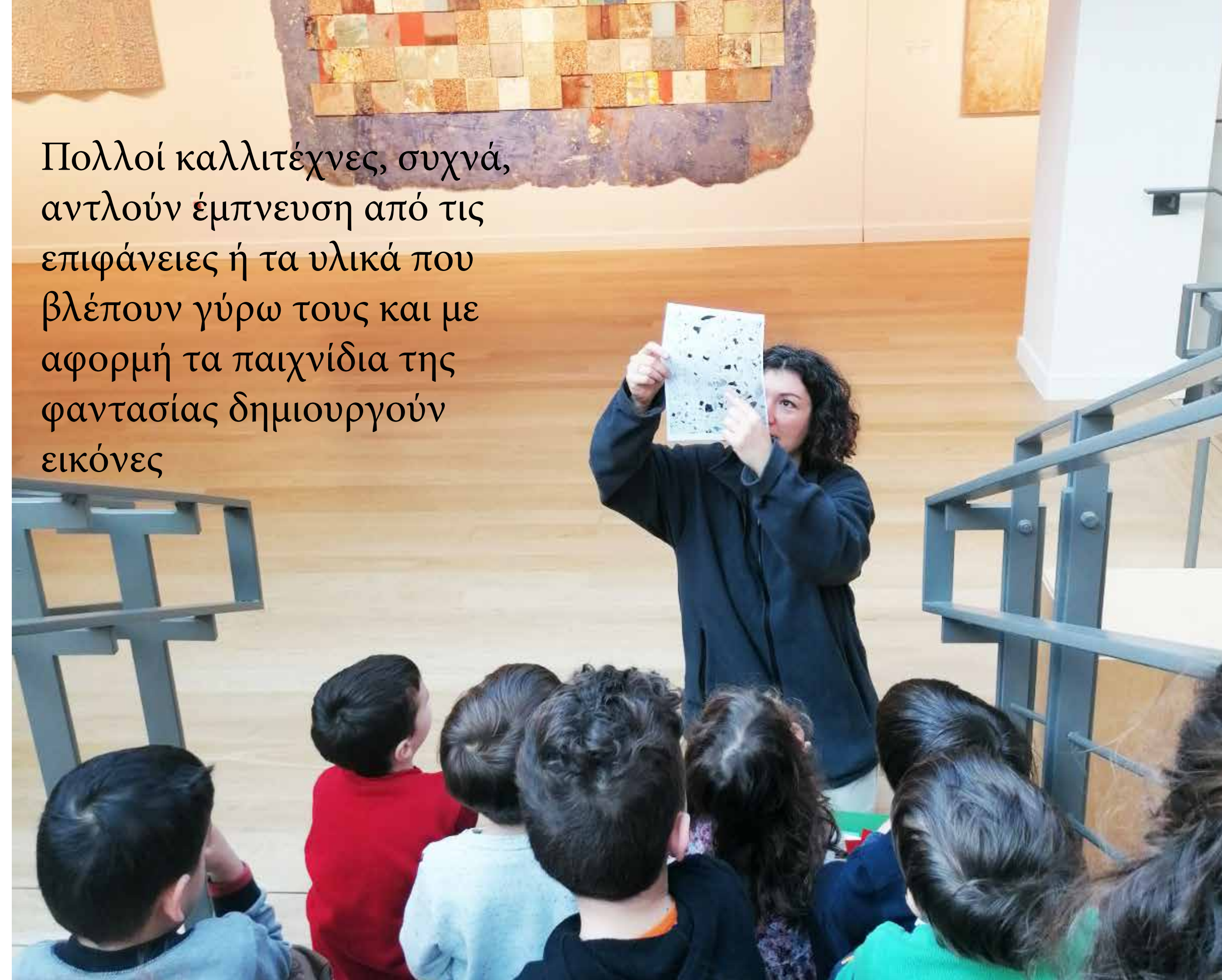
Βλέποντας το έργο της Ρένας Παπασπύρου

Η ύλη ως φορέας εικόνων

“...Να κοιτάς κάτι λεκιασμένους από υγρασία τοίχους ή φτιαγμένους από ποικιλόχρωμες πέτρες. Αν έχεις να επινοήσεις κάποιο περιβάλλον, θα διακρίνεις σε αυτά την εικόνα τοπίων στολισμένων με βουνά, ερείπια, βράχους, δάση, πλατιούς κάμπους, λόφους και κοιλάδες όλων των ειδών...”

Από τις σημειώσεις του Λ.ντα Βίντσι

Πολλοί καλλιτέχνες, συχνά, αντλούν έμπνευση από τις επιφάνειες ή τα υλικά που βλέπουν γύρω τους και με αφορμή τα παιχνίδια της φαντασίας δημιουργούν εικόνες

Φωτοτυπίες με ζωγραφισμένα, χιλιάδες πρόσωπα γοήτευσαν τα παιδιά στο έργο της μεγάλης καλλιτέχνιδας.

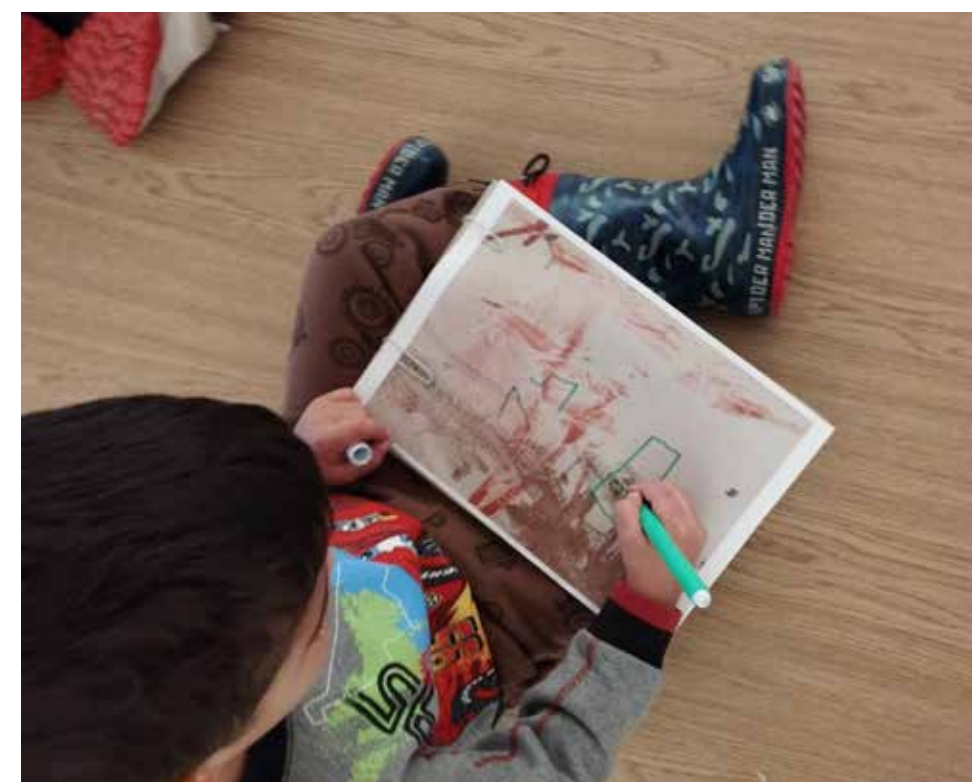
φωτο

Ψάχνοντας τις μορφές μέσα στο άμορφο της ύλης

Καλλιτεχνία

Μια ομή γνώση διεργασία που υποκινεί στην έρευνα και στην ανακάλυψη με τον αυταίμα

Το έναυσμα για να ξεκινήσει ένα δημιουργικό παιχνίδι ζωγραφικής ήταν να χρησιμοποιήσουμε και εμείς φωτοτυπίες από μωσαϊκά και επιφάνειες με διάφορα μοτίβα όπου τα παιδιά τα νοηματοδότησαν σε κάτι οικείο και γνώριμο.

Συνεχίζοντας την επίσκεψη στο μουσείο

Οι αγαπημένοι πίνακες των παιδιών ήταν εκείνες που απεικόνιζαν τον μαχητή και το πορτραίτο της ωραίας κυρίας

Τα παιδιά γοητεύτηκαν από τους τεράστιους πίνακες που χρησιμοποιούσαν, παλιότερα, τα σινεμά για να προβάλλουν τις ταινίες

Κάποια παιδιά επιδόθηκαν σε σκηνές δράσης με αφορμή τους πίνακες

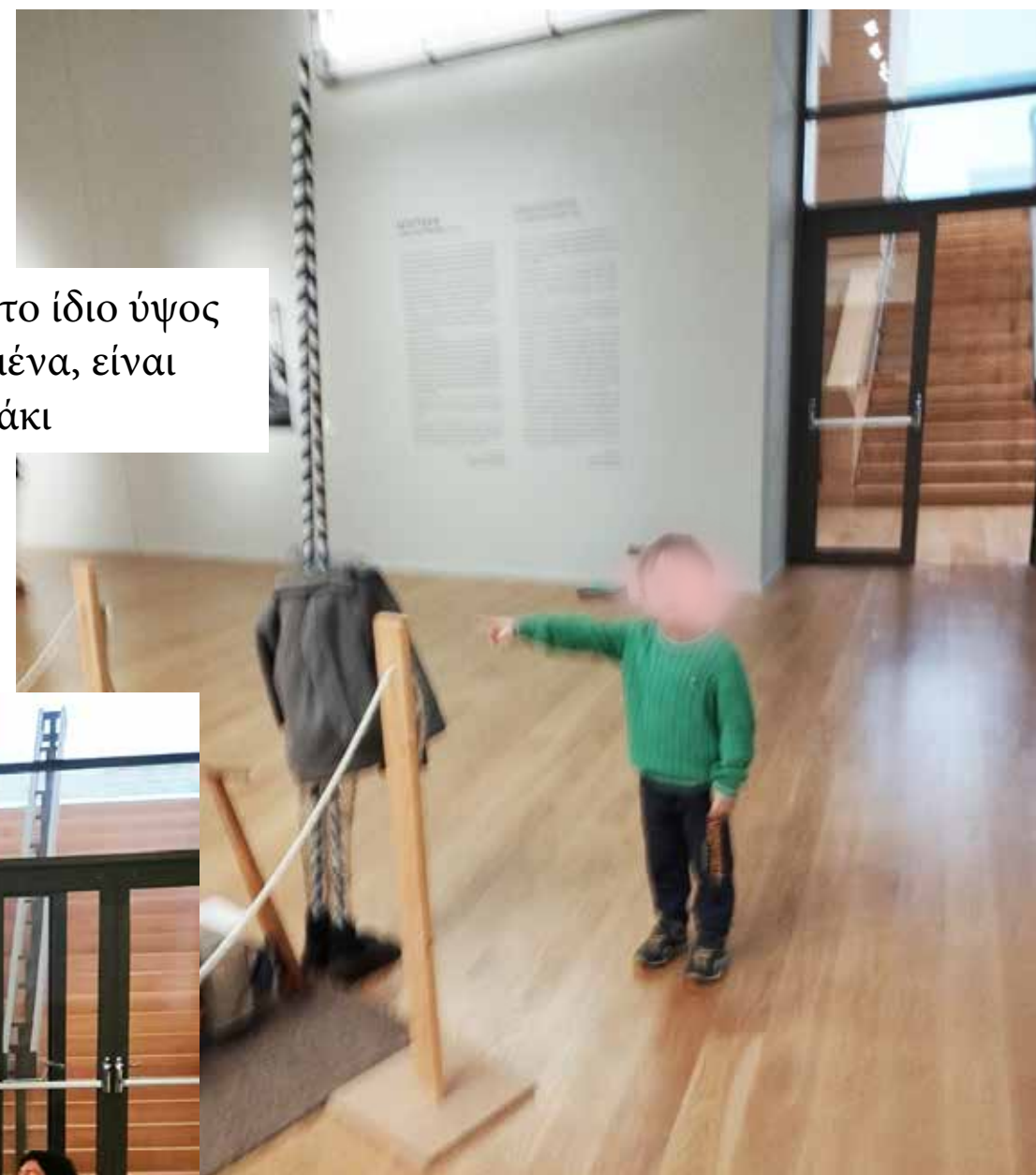
Οι μετανάστες του Κανιάρη

Εσείς παιδιά τί θα βάζατε μέσα στην βαλίτσα σας; Το παγούρι μου και το κολατσιό, το αγαπημένο μου κουκλάκι, τα παιχνίδια μου... Θα φεύγαμε με τον αδερφό μου, για να με προσέχει. Και για να θυμάστε τους γονείς μέχρι να τους δείτε πάλι; Τις πνιζάμες της μαμάς για να την μυρίζω, φωτογραφίες του μπαμπά και της μαμάς, την γραβάτα του μπαμπά... εγώ θα έπαιρνα τα καλλυντικά της μαμάς για να την θυμάμαι

Τα παιδιά παρατήρησαν το έργο και άκουσαν με ενδιαφέρον την ιστορία των ανθρώπων που αναγκάζονται να φύγουν από την χώρα τους. Την προηγούμενη μέρα είχαμε διαβάσει το παραμύθι της Άλκηστης Χαλικιά “Το κουτί του Σιλάν”, το οποίο μας βοήθησε να σκεφτούμε ποιοι είναι οι μικροί μας θησαυροί, καθώς και να μοιραστούν τα παιδιά εκείνους που έχουν ήδη στο σπίτι και συλλέξει τα ίδια

Έχει το ίδιο ύψος με εμένα, είναι παιδάκι

Αυτός ο καλλιτέχνης έχει πάρει όλα τα πράγματα από το σπίτι του

Το έργο του Κανιάρη και το βιβλίο με τον Σιλάν μας βοήθησαν να μιλήσουμε για θέματα τα οποία είναι δύσκολο ακόμη να κατανοήσουν τα παιδιά.

Παρατηρώντας έργα με αφορμή την πόλη

ΑΣΤΥΓΡΑΦΙΑ
URBANOGRAPHY

Κατά την περιήγησή μας, μας τράβηξε την προσοχή ένας πελώριος πίνακας που απεικόνιζε την πόλη. Ένα αυθόρμητο παιχνίδι ανακάλυψης προέκυψε και τα παιδιά άρχισαν να εντοπίζουν τα διάφορα στοιχεία του.

Εγώ βλέπω αυτοκίνητα

Δύο άνθρωποι κάθονται και οινουν καφέ

Ένα δέντρο και μια εκκλησία

Στο τέλος μας περίμενε μία απροσδόκητη έκπληξη. Μόλις είχε βγει από τα κατάστιχα του μουσείου ένα πελώριο έργο και ένας συντηρητής έργων τέχνης προσπαθούσε να διορθώσει τα στοιχεία, εκείνα που είχαν χαλάσει από την φθορά του χρόνου.

Τα παιδιά με έκπληξη και θαυμασμό προσπαθούσαν να καταλάβουν τι έκανε ο συντηρητής. Είχε και την ίδια παλέτα που έχουμε στο σχολείο. Παράλληλα προσπαθούσαμε όλοι σαν μικροί ντετέκτιβ να καταλάβουμε τι περιέγραφε ο πίνακας. Τα παιδιά είπαν:

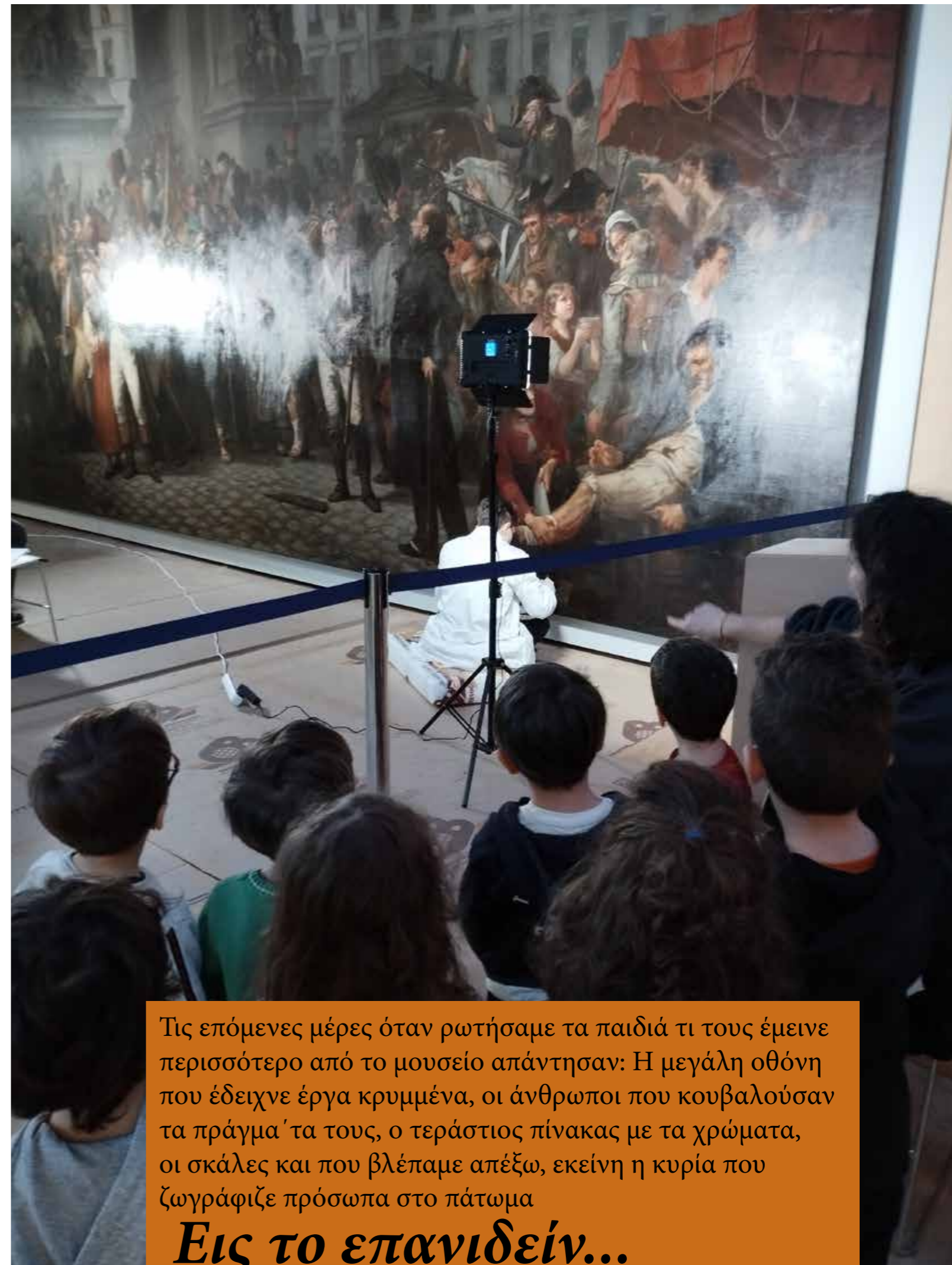
Πανηγυρίζουν άνθρωποι

*Είναι στα μπαλκόνια, έχουν σημαίες
στα χέρια*

Τελείωσε ο πόλεμος και έχουν νικήσει

Κάποιοι έχουν πάει να πάρουν φαγητό

Υπάρχουν τραυματισμένοι στρατιώτες

Τις επόμενες μέρες όταν ρωτήσαμε τα παιδιά τι τους έμεινε περισσότερο από το μουσείο απάντησαν: Η μεγάλη οθόνη που έδειχνε έργα κρυμμένα, οι άνθρωποι που κουβαλούσαν τα πράγμα'τα τους, ο τεράστιος πίνακας με τα χρώματα, οι σκάλες και που βλέπαμε απέξω, εκείνη η κυρία που ζωγράφιζε πρόσωπα στο πάτωμα

ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΑΝΙΔΕΙΝ...